

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károlyi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapi délelő
9-11 óra között,
Bolyai, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművészei ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirt-
etéseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang László, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

50. szám.

Brassó, Kedd, május 3-án.

III. évfolyam 1887.

Azon t. előfizetőinket, kik nitalán előfizetési díjaik-
kal még hátralékban vannak, kérjük tisztelettel, szivesked-
jenek a hátralékokat lehetőleg mielőbb beküldeni.

A kiadóhivatal.

A román kongresszus.

Az erdélyi románok május hó 7-én nagy
kongresszust tartanak Nagy-Szebenben, meg-
állapítandó a román nép magatartását az ide-
képviselőválasztásoknál.

Vidékenként nagyobbára már meg is tar-
tattak a népgyűlések, melyek megválasztották
képviselőiket a kongresszus számára.

Vannak, a kik nagy várakozással néznek
a kongresszus elé. Mi — ezt előre kell bo-
csátanunk — nem tartozunk azok közé. Mi
félig-meddig tisztában vagyunk a helyzettel s
tudjuk, mily mederben fog mozogni s körül-
belül mit határozni az a pártkongresszus, mely
hivatva van irányt adni a román nép politi-
kai életének.

Tagadhatatlan, hogy a román központi
párt, illetve a nagy-szebeni kongresszus a szó-
szoros értelmében alkotmányos formák között
fog mozogni; az ő határozata a választók többsé-
gének határozatát fogja képezni. — ha azok
nem is maradnak hűek ahhoz. Ők nem ma-
guk jószántából, minden mandátum nélkül
összegyűlt férfiak, kik arrogálják maguknak
azt a jogot, hogy annyi ezer választó ügyét
önkéntesen, tetszésük szerint, a mint a magok
érdekei követelik, intézzék, mint tette azt az
idén a szász-német néppárt „központi bizott-
sága”, a mely összejött Szebenben, a nélkül,
hogy arra valakitől mandátumot nyert volna.
Brassóból is elment Schnell ügyvéd, Filtsch
lapszerkesztő és Zell gyáros, és határoztak a
brassómezei szász választók nevében, a nél-
kül, hogy köteleességeknek tartották volna,
előbb megkérdezni a választó közönséget, meg-
bizik-e bennök, kiküldi-e őket s minő instruk-
cióval?

Ezek az urak ezt nem tették s ez nagyon
jellemző. Ők azt arrogálják maguknak, hogy
az ő határozatukhoz tartoznak alkalmazkodni
az összes szász választók, mintegy 1700 vá-
lasztó. — Majd megvállik, mit mond a szász
nép, az értelmesebb, a józan szász választókö-
zönség ily megsértéséhez s nem fogja-e kér-
dőre vonni azokat az urakat: vajjon kinek

megbízásából mentek ők Szebenbe, kit képvi-
seltek ők ott s minő joggal?

Már a román vezetők — ezt legnagyobb
ellenségük sem tagadhatja — sokkal nagyobb
tisztetéssel viseltetnek választóközönségük iránt.
Hisz ők is elmehettek volna elvégre Szebenbe
s határozhattak volna a nép nevében. Nekik
sokkal kevésbé kellett volna esetleges reak-
ciótól tartaniok, mint a szászoknak. S még
sem tették. Ők embereknek tartják választói-
kat, nem úgy mint a szász vezetők, kik csak
vak eszköznek tekintik a népet, melylyel ők
ugy rendelkezhetnek, a mint nekik tetszik.
Ha ők akarják, akkor lesz a nép ellenzéki,
ha pedig úgy akarják, lesz kormánypárti; szó-
val nem a nép mandatáriusai képviselik itt —
azaz hogy ezek nem is mandatáriusok, mert
ezzel senki meg nem bízta — a népet, hanem
1700 önálló, független választó képvisel három-
négy embert; 1700 állampolgár vak eszköze,
játéktárgya három-négy egyénnek.

Szó ami szó, e tekintetben tisztelet a ro-
mánoknak!

A vidékenkénti képviselők már meg van-
nak választva s kellő instrukcióval ellátva.
Természetes, hogy azt az instrukciót ők ma-
guk adják meg maguknak, mert hisz a román
nép sokkal műveltelebb, semhogy magának
politikai véleményt tudna alkotni. Szavát adja
arra, mit vezetői neki ajánlanak.

A mennyire a gyűlések határozatai ismer-
etek, a többség az eddigi passzivitás mel-
lett határozott. Szerintük a helyzet semmivel
sem változott reájok nézve. A magyarok s a
kormány ép oly zsarnokul(?) bánt velük most
is, mint eddig. Nem nyújt garanciát az el-
lenzék sem, hogy a románok érdekeit meg
tudná s meg akarná védeni. Akármelyik párt
kerüljön felszínre az országban, a románok ki-
válnálmainak, az ő hangoztatott érdekeiknek
egyik sem fog megfelelni.

Ily körülmények között a románokra néz-
ve legkedvezőbb, legesélyesebb, — már t. i.
ezen párt véleménye szerint — ha továbbra is
fenntartják passzivitásukat.

Voltak azonban s hihetőleg lesznek a kon-
gresszuson is olyanok, az intelligencia köréből,
a kik tévesnek tartják az eddigi irányt s a
mellett kardoskodtak, hogy a román nép ér-
dekeinek sokkal nagyobb szolgálat tételük az
aktivitás által és pedig a fennálló kormány-

nyal. Szerintük a bajokat nem az által lehet
orvosolni, ha kerüljük az annak orvoslására
hivatott orvost, hanem ellenkezőleg: ha a be-
teg közeledik feléje s igyekszik fentartani vele
a jó viszonyt.

És valóban ez a helyes. A román nép-
nek ha vannak sérelmei — nem kutatjuk ezt
most, bár mi nem ismerjük e sérelmeket —
nem az a módja az orvoslásnak, hogy ők ki-
mondják a passzivitást s nem kívánnak részt-
venni a törvényhozásban.

Igy még sérelmek nem orvosoltattak soha.
De különben el is tekintve ettől, vajjon tény-
leg passzív-e a román választó közönség? —
Mióta ez először kimondatott Szebenben s Te-
mesvárt, soha passzív nem volt. Mindig aktív
részt vett a választásban. Minek tehát hozni
oly határozatot, melyet épen azok nem tartá-
nak meg, kiknek szól?

A románok kongresszusán valószínűleg
felszínre fognak jönni ezek a nézetek. Mit
fog határozni a többség, azt sejteni lehet, de
tudni nem. Valószínűleg ismét passzivitást.
Csakhogy ha lesznek olyanok, kik az aktivi-
tás mellett lépnek sorompóba s a többség más-
ként határoz, ezek a párton kívül fogják érezni
magukat.

Azért fontolja jól meg a kongresszus, hogy
mit határoz. Határozzon úgy, a mint a ro-
mán nép valódi érdekei megkövetelik.

Belföld.

Brassó, május 2. (Püspök-jelöltek.) Szatmári
körökben — mint lapunknak írják — a Schlauch
Lőrincz távozásával megürült szatmári püspökségre
Dessevffy Sándor kassai kanonokot, Hornig br.
miniszteri osztálytanácsost s Romer nagyvárad kan-
onokot emlegetik mint püspök-jelölteket.

Brassó, május 2. (Szerződés Romániával.) Az
osztrák kereskedelmi miniszter az osztrák képviselő-
ház ápril 30-iki ülésén oly nyilatkozatot tett a Romá-
niával folytatott szerződési tárgyalások felől, a mely
Magyarországon nagy megütközést fog kelteni. Az
osztrák miniszter úgy vélekedik, hogy Romániával
csak oly feltétellel lehet megkötni az osztrák szem-
ponthól föltötte kívánatos szerződést, ha a román mar-
hák lehetőleg akadály nélkül bocsátatnak be. A ma-
gyar képviselőház szombati ülésén szintén szóba jöt-
tek a román szerződési tárgyalások. Széchenyi Pál
gróf közgazdasági miniszter kijelenté, hogy vám nél-

A „BRASSÓ” tárczája.

Erdély népköltészetéből.

Ford. Dr. Herrmann Antal.

Erdélyi szász népdalok.

II.

Ökreimet legeltetém
Viruló mezőn;
Szeretöm a kis patakhoz
Halat fogni jön.

Kifog ő majd a patakból
Minden kis halat;
Engem is a szerelemnek
Hálójába csalt.

III.

Fáj a lábam borzasztón,
Fáj a lábam régen;
Nem is tudlak, rózsám, most
Üdvözölni szépen.

— Lábfejásra kertedben
Füvek tán csak nőnek;
De hogy szíved gyógyítsa,
Engedd az időnek!

IV.

Leszállt már az alkony...
Haza kell hogy térjek;
Piros rózsát tépnék:
Tövisétől félek.

Leszállt már az alkony...
Megesókolnám rózsám;
Megszólástól tartok:
Világszája rossz ám!

V.

Kedves kis babámat
Írlylik most tőlem;
Érte jaj de sokat
Szenvedtem, törődtem!

Mennyi bú csak elfér
Szerelmes szívekben,
Mindazt elszenvedtem,
Mindazt elviseltem.

Mióta először
Tünt képe szemembe,
Mostanig, hogy itt ül
Szép maga ölemben.

VI.

Kis kertemből jövők most,

Sok csókot ottan tölem
Egy szép kis rózsza kap.

Mert csókjaimra ébred
Már kora hajnalon,
És déli harangszóra
Megint csak csókolom,

S ha jön az éjszakának
Szép esendes ideje:
Sok ezer édes csókot
Cserélgetek vele.

VII.

Szegény virág, te reád
Harmat helyett szálla dér,
Tavaszközepén te is
Fagyos napra ébredél.

Hű szeretet harmata
Nélkül hervad a szívem,
A mióta jó anyám
Sír ölében lent pihen.

Szeretet nélkül, szívem,
Te is olyan árva vagy,
Mint e virág, melyre most
Harmat helyett száll a fagy!

VIII.

Hervadozó rózsza
Fonnyadozó ágon!
Mi vagyok nélküled,
Mindenem, világom!
Beteg kis gyermekem,
Várj csak, nemsokára
Mennybe megyünk ketten,
Atyád fájdalmára.

IX.

Fehér virágszálnak
Fehér a nyílása;
Elhalt szőke babám volt rám
Az isten áldása.

Piros virágszálnak
Piros a nyílása;
A gazdag lányt a szívem mind
Hűtlennek találta.

Sárga virágszálnak
Sárga a nyílása;
A szegény lányt a szívem mind
Balgának találta.

Fekete virágnak
Fekete nyílása;
Barna lány lett feleségem,
Lelkem nagy kínjára.

Magukról a vámtárgyalásokról semmi újat nem lehet hallani. Minden valószínűség szerint azonban provizorium fog létrejönni.

Külföld.

Brassó, május 2. — A Schnaebele ügynek is vége van. Még csak egy puská sem robbant el érette. Schnaebelét szabadon bocsátották, el is utazott aznap este, — még a hidegvérű németek nem is tüntettek ellene. — Elutazott csendben, békében, a nélkül hogy a legkisebb kellemetlenség is támadt volna miatt. Füst volt elég, de tűz semmi. Némely verzio szerint a strassburgi vizsgálóbíró rendeletére bocsátatott szabadon. Mások tudni vélik, hogy a császár parancsot adott volna ki a szabadon bocsátásra, mivel bebizonyult, hogy Schnaebele a német rendőrgyökökkel történt hivatalos megállapodás következtében ment azon helyre, hol az elfogatás történt. Az ilyen szolgálati megegyezés a szabad utlevél jelisével bir, mint-hogy ennek feltevése nélkül a rendes határforgalom lehetetlenné tétetnék. Most már ismét a bolgár kérdés fog előtérbe lépni.

Román lapszemle.

„A nevelés az emberi természetet szelidítheti, de sohasem képes egészen megváltoztatni. Így van ez a magyarokkal is. Az európai műveltség szelidebb jellemű s udvariasb embereket képezhetett ugyan belőlök, de hogy evangéliumi eresztyéneket képezzen belőlök, ez még eddig nem sikerült.”

Ki írja ezt a magyar nemzetről? A n.-szebeni kegyes lap a „Telegraful Roman” idei 40-ik számának vezércikkében. Mit szól ehhez a brassói „Gazeta”? Ezt:

„Ő szentségének lapja kissé későre jutott erre a meggyőződésre, de jobb későn is, mint soha.”

Hát a Tribuna? Maig nem méltóztatott két kedves kollégájának ezen elménczkedését észrevenni. Miért keseredett úgy el ő szentségének sovány lapja a magyar nemzet ellen? Néhány tót izgató Turóc-Szentmártonban tót nemzeti iparkiallítás akar rendezni, hogy a „Telegraf” szerint a tótokban a nemzeti érzületet felébreszse, azt az érzelmet, ugymond, a mely ma minden nép erejében hullámszik, a mely nép nemzeti életéről nem akar lemondani s e célból nemzeti kiállítás akar rendezni, olyanképen, mint a románok 1881-ben N.-Szebenben. A románok kiállítását ártatlan volt — ártatlan kiállítás! na ez is valami — s még sem szerették a magyarok, mert a néhai dr. Davila, romániai főorvos, puskái nevetséges érthetlenségekre adhattak volna okot, a mint a vizsgálat kiderítette. A tótnép jó, így mondják a patriotaink, de rossz emberek azoknak vezetői, elkapott állítás, de nálunk is naponta alkalmazzák főleg a román papokra.”

Tehát a tót agitátorok védelmére veszteget ő szentségének lapja egy hosszú vezérczikket; a tót-agitátorok miatt nem vagyunk mi evangélium szerinti kristinek, legalább nem olyanok, hogy ő szentségének lapja a magyar nemzetben gyönyörűségét találja.

Elégé elszomorított ez minket is. A mi néhai dr. Davilát illeti, ő született franczia volt, de életét a romániai románok érdekében töltötte s ebben annyira buzgó volt, hogy 1863-ban még minket is igyekezett

meggyőzni, hogy minden magyar gyermek a ki Bukarestben születik, eo ipso román, ha bár apja, anyja magyar alattvaló és csak utlevéllel tartózkodik a Bukarestben. Mi ezt a tudományt sehogy sem birtuk megemészteni.

Csak azért jutott ez itt eszünkbe, mert a „Telegraf” szerint ártatlan dolog volt az a dr. Davila kotnyeleskedése. Mogfordultunk mi abban a Helena menházban is, a melynek lelke dr. Davila volt s ott tanultuk legelőbb azt a tudományt, hogy Erdélyben csak románok laknak. Oh azaz ártatlan dr. Davila! Legyen neki könnyű a román föld. Ő aztán igazi krisztinu volt. Már ez nagy mondás. . . Tanácsot is ad a kegyes lap azoknak a nem evangéliumi magyar keresztyéneknek ilyenentéken:

„Lássák be már egyszer azok a magyarok, hogy nem elég erősek féken tartani — lovat, nem embert szoktak féken tartani, — a nemzetiségeket, valameddig ezek törvényes téren mozognak s győződjünk meg, hogy a nemzetiségek és magyarok közötti közeledés nem csak lehetséges, de kívánatos is; de erőszakkal nem lesz abból semmi, ha fejünkre állunk is.”

Nem igaz keresztyén a magyar nemzet és a vele való kibékülés mégis ohajtandó! lám, lám, hogyan szorul sarokba, a ki nagyon hányja-veti a pennáját! Tudnunk kell még egyebet is.

„Mi — így végzi a kegyes lap, — mint románok akarunk élni itt, a tótok sem akarnak a románok mögött maradni; így tehát a tót kiállítás meghiusítására való törekvésük elkeseredést fog szülni; pedig nem jó dolog, hogy a magyarok összezándorodjanak ma a tótokkal s holnap egymásután a hazai többi népekkel.”

Sajátságos, hogy mindig verik a mellüket a románok, hogy ők csak mint románok akarnak élni; de ki az isten csudája kérdezi tőlük, hogy ezzel kérkedjenek, avagy ki kényszeríti, hogy ne legyenek románok? Mondottuk-e valaha, hogy ne legyenek románok; mondottuk-e róluk valaha, mint Cogalniceanó a moldovai csángókról, hogy ők nem románok? A moldovai csángók C. szerint nem magyarok, hanem románok. Mondottunk-e mi ilyent az erdélyrészi gr. kel. románokról? És még is a csömörlésig pökik markukat, hogy ők románok, hogy ők csak mint ilyenek akarnak élni, halni ebben az országban, dín-tázara. A tót agitátorok elvégzik a maguk dolgát ő szentsége lapjának ilyen kegyes támogatása nélkül is.

Talán elég lenne a saját háza előtt egy sepergetni s arra törekedni, hogy térjen még egyszer be szent Pál apostol az oláhokhoz is; mert bizony rájuk is elfér még az evangélium szerinti kereszténység nemesisítő szelleme.

Czenkalji.

Az E. M. K. E. segélyező működésének elvei.

— A szakosztályok 7-es bizottságának javaslata, egyhangulag elfogadva az igazgató választmány 1887. évi apr. 12-iki gyűlésén. — (Folytatás.)

Tekintettel arra, hogy e hazarész közgazdasági ipari, kereskedelmi, közlekedési bajait összhangzatosan kel enyhíteni: bizottságunk szükségesnek tartaná ha egy memorandum dolgoztatnák ki, melyben a különböző irányban mutatkozó bajok és fogyatkozások alapos tanulmány alapján kutattatnának és egységes alakban dolgoztatnának föl. Az említett közgazdaság, ipar, kereskedelem, közlekedés mellett kiterjeszkednék

a memorandum a katonaság elhelyezésének és az állami iskolák föllállításának kérdéseire. Bizottságunk melegen óhajtáná ily munkát létrejöttét, a maga részéről a hozzáérkezett anyag rendelkezésre bocsátását, a maga közegei megkérdezésével szívesen közreműködne. Egyes szakférfiak volnának erre fölkérendő. A megkészítendő memorandum-ban felhalmozandó petitumok érvényesítésére az erdélyrészi képviselők volnának fölkérendő, kiknek havonkénti egybejövetele felette kívánatos volna.

Egyletünkben részrehajlatlan és pártoskodástól ment informáló testületet találnak, melynek az a kiváltsága van, hogy teljes őszinteséggel leplezheti le a bajokat, miket a pártélet kikerülhetetlen félreértései és feltékenykedései miatt a képviselő egymaga nehezebben tehet. Ezért a beérkezett petitumoknak közgazdaság, ipar és kereskedelem körébe tartozó ügyeit és az államiskolák föllállításának kérdését egy külön szerkesztendő memorandum anyagául hagyta fenn. Most az actio második feltételét: a felismert bajok orvoslását még a tisztán közművelődési téren is rendkívül korlátolt mértékben birta bizottságunk teljesíteni. Mint fentebb constatáltuk: a számokban megállapított szükséglet és kívánság tesz évi 22,229 frt. 30 krt. Minő anyagi erővel rendelkezik e szükséglet fedezésére egyletünk?

Bizottságunk kiváló óvatossággal kívánja az első lépést megtenni; mert errare humanum est mindenki által keserves tapasztalatból ismert igazsága óvatosságra int. Ha elvétjük a segélyezést úgy, lekötjük egyletünk összes vagyonát évek hosszú sorára; ha a számokban ki nem fejezett kívánságok később nem talál szükséges kielégítésnek lehetőségét az összes jövedelem kiosztása által elzárjuk: későbbi választmányok és a gyakorlati élet hibáztatása fogna méltán sujtolni. A rendes és pártoló tagdíjakból származó jövedelmet egy pár év után nem lehet oly kétségtelenül bizonyos jövedelemnek tekinteni, hogy intézmények létesítését építsük e mozgó alapra; továbbá tőkésítésre szükséges tartalék fenhagyása még egy igen fontos ok miatt is szükséges. Lehetnek egyletünk actiójának oly hirtelen támadható, másfelől nem mindig tárgyalható szükségletei, melyekkel szemben segélyforrások nélkül nem maradhat. Egyebiránt a munkaprogram 10. §. is a következő utasítást adja:

„Az egylet működése köréből kizárja az üzleti és vállalkozási jellegű penzintézeteknek alakítását és gyámlását, akár részvények aláírása, akár kölcsönök, akár betétek formájában, kivéve azt az egyetlen esetet, a midőn az idegen elemek közé ékelt magyarságnak hitel útján való támogatása az illetők családi és társadalmi létét mentheti meg. E végre az alapfőként felüli összegek egy része külön e célra, tartalékká alakítható, de ily kivételes támogatás is, minden esetre csakis szolid alapon működő intézetek irányában és különös óvatosság mellett lehet helye.” Ép ezért bizottságunk az egyletnek a rendes és pártoló tagoktól származó jövedelmét a tartalék alkotás céljára véli fenhagyandónak oly módon, hogy az évenként így származó jövedelem mindig csak a következő év szükségleteinek fedezésére fordíttassék. A rendelkezés alatt álló 12,000 frt. kamatjövödelmet vette actioja pénzügyi alapjául és úgy szállítja le a kiadásokat, hogy a fennemlített tartalékokra maradjon a rendes és pártoló tagoktól remélhető jövedelem; az adminisztráció költségeire 3000 frtot tevén, a kamatjövödelmek terhére

A pessimismusról.

Politikai, közgazdasági és társadalmi életünk majdnem minden ágában, sőt mondhatom az emberi élet minden mozzanatában találkozunk pessimistikus nézetekkel, — melyek ma már oly nagy mérvet öltöttek, hogy teljesen acut betegséggé fajultak el. Történeti tény az, hogy mióta fennáll a világ s mióta bármely téren actio fejtetett ki, azóta látszik mindig egy ellensúlyozó sötétebb világnézet, mely reactiót szül s a megingatott, esetleg fennálló ellen tőr. A tények eme szoros láncolata, melyben az egyes láncszemeket egy létező, vagy csak alkotandó ok szüli meg okozatként, folyt be közvetlenül arra, hogy soha még se politikai, se közgazdasági, se társadalmi téren a béke teljes nem volt.

Igen messze mennék azonban, ha a fentebb elmondottak bővebb magyarázatába bocsátkoznám, egy tárczacikk szükköre, a melyebb értelmezésre nem is terjeszkedhetik ki. Legyen szabad nekem tehát ezuttal a pessimismusról mint némiképp kóros tünetről, röviden elmondanom azt, mit e téren mások már megvitattak, lévén egyedüli célom feltüntetni és megnevezni azon főbb pontokat, melyek közösen folytak be arra, hogy a mai társadalom sötétebb színben látja a világot, mint

a minő, corrumptabbnak, mint a minő Róma volt végbukása előtt, hogy hitét elveszítette, mert a vallás nem képez reális tőkét, melyet értékesíteni lehetne, egy szóval, bizalmatlankodó, gyanakodó lett minden rétege, mely egy jobb jövő eljövételét nem reméli többé.

Ha visszapillatunk letűnt századok történetére, ezer és ezer példáját találjuk a zsarnoki önkénynek s ugyanannyiszor szemlélhetjük minden önkényes eljárás ellen nyilvánuló visszhatást, sőt ellenműködést. A zsarnoki önkény, az ököljog uralma, népek és nemzetek elnyomása, a végnélküli háborúk mindannyi okot szolgáltatott az elégtelenségre s a nép, mely hosszú időn át türt nyakán ígát, midőn elérkezettnek látta a pillanatot, melyben vett szenvedéseit és marttyr kinjait visszatörölhatja, irtóztató bosszút vett elnyomóin. Igaz, hogy leggyakrabban ártatlanok szenvedtek, kik talán az elnyomásban legkevésbé sem voltak részesek, de tény egyszersmind az is, hogy a bűn is meg lett torolva; csakhogy a béke még sem állott helyre, mert — hogy konkrét példával éljek — a patriciusok és plebejusok örökké ellenséges indulattal voltak egymás iránt s Dózsa György vérengzésének csak az lett a következménye, hogy a földesurak még több alkalmat kerestek a jobbágyság elnyomására. Békeszerződés, melynek betűi a harcstéren el-

esett hősök vérével van írva, csak ephemer becsesél bir, mert elég a legkisebb szélfúvalom is, hogy a kötött szerződés által hamu alá takart tüzet, új, az előbbinél sokkal nagyobb erőre lobbantsa.

Politikai ok tehát az első, mely folyton tápol szolgáltatott az elégtelletlenségre s így befolyt a pessimismus fejlődése.

Másik, igen fontos okot szolgáltatott a közgazdasági téren mutatkozó visszaesés helyzet. Ismét tradíciókra kell hivatkoznom, ősi jogokra, melyeknek létjogosultsága megszűnt letűnt századokban még, de melyet fentartott az állam s a törvény. Így pl. hazánkban a nemes urak különböző kiváltságokat élveztek, még e században is, holott a munkát s földművelést a jobbágyság végezte, sőt a jobbágyság földesurak szavára tartoztak fegyveresen követni akárhová uraikat. Míg azonban a jobbágyság, mely munkáját, vérést sőt nem ritkán életét áldozta urának, nyomorogni volt kénytelen, addig a földesurak, munka és fáradság nélkül gazdagodtak meg. A vagyon különbség ily óriási nagysága s az ehhez hozzájáruló elnyomatás miad nagyobb mérvre nevelte az elégtelenséget.

(Folytatása következik.)

kiosztásra tehát csak 9000 forintot szánt. Állítsuk szembe a kért 22,229 forintot. minő elveket követett bizottságunk, mely elvek alapján igazságosan és részrehajlás nélkül felekezeti érdekektől menten és egyetünk jövő actió-jára szükséges önállás biztosítása mellett szabható meg az aránylagos segélyt?

(Folytatása következik.)

Román dolgok Csikban.

Rendes csikmegyei levelezőnk f. hó 24-éről keltezve következőket írja Csik Gyimesről.

A „Brassó” idei 45. számában megjelent közlemény kiegészítésül, — van szerencsém a következőket is tekintetes szerkesztő ur becses tudomására hozni:

Bob főhadnagy megejtett utazásakor a román határőröknek azon parancsot hagyta hátra, hogy a határszélen járó, s polgári ruhát viselő egyéneket, valamint a szarvasmarha kíséreteket — vesztgőri kíséret mellett is — tartóztassák le és kísérik be a kerület székhelyére Bákoba.

Pedig Csügis, Gyepece és Kostekek magyar telepítvényesei a külföldre lévő kerdőz állataikat, vesztelés és vizsgálat végett, költségkímélés szempontjából vesztgőri kíséret mellett eszközölték a határszélen. Ma ez már tilos, miáltal nevezett községek lakói óriási kárt szenvednek.

Boob főhadnagy odautasította őket, (még pedig parancsoló hangon) ha ezután is a határszélen akarnak közlekedni, készítsenek a határszéltől 100 méter távolságra a vonalon belől közlekedő utat; mert a határszélen járni semmi szín alatt nem engedi. Ugyan miért engedjük meg mi a romániai oláhokat — Kostekektől Pricsketőig a Szuleza folyó mellett magyar területen — nem csak gyalog, hanem szekérrel is járni?

Ha mi kizsoranók a román atyafiakat, oly óriási közszklára jutnak, hogy ott járni, vagy utat készíteni teljes lehetetlen volna. Mi történnék azután?

Továbbá meghagyta a főhadnagy a román katonáknak, hogy a Kerekbük havason (vitas helyen) lévő, csik-szépvízi Száva Kristóf tulajdonát képező, rakás szénához senkit se engedjenek közeledni s ha egy magyar hozzá merészelne nyulni, azt lökék keresztül.

Megjegyzendő, hogy ez a széná magyar területen volt elhelyezve s folyó hó 20-án ismeretlen tettesek által felgyújtván, hamuváégett. — E rakás szénától minitgy 20—30 lépés távolságra még három boglya széná van, de már moldovai részen felhalmozva. Ez is Száva tulajdona, melyet mult évben a román katonák vitás területéről hurezoltak át a moldovai területre.

A főhadnagy ittléte óta a kérdésben forgó három rakás szénát éjjel-nappal fegyveres román katonák őrzik.

Az utóbbi időben a román katonai határőrök garázdálkodásai azon magyar honpolgárokkal szemben, kik egyik határszéli telepítvényes községből a másikba a határszélen közlekednek, tarthatatlanná vált. A határszélen járó egyéneket a darabonc katonák letartóztatják erőszakosan elveszik élelmi szereiket. Így a napokban csügis Karácson Jánost Gyimesbe utazása alkalmával a határszélen az 5. számú óralomásnál (Popaly havason) lévő katonák letartóztatták s egy rokonának szánt fejeskáposztát s élelmét erőszakosan elvették. — Továbbá a Pricsketői pénzügyőri főzönöt ki férjét látogatta meg, visszatérésekor a 9. számú (Pricsketői) román őrház 2 darabonc katonája őrárat teljesítése alkalmával, megállította s a nála lévő élelmi cikkek is erőszakosan elvették. A nőül még 30 frt készpénz is volt, mit a katonák bizonyára szintén magukkal hinak vala, hahogy elég idejük marad; de így egy lovas látván arra jónai, nagy hősieséggel kerekelt oldottak, a legnagyobb hegynek (Riadó) iramodva.

Igy működnek a román katonák szolgálatban! Ez aztán a katonai fegyelem! Vajjon mit szól ehhez a „Gazeta”? Bizonyosan megdicséri őket tetteikért.

Folyó hó 18-án a helybeli csendőrség Moldva Grigore Popát palánkai lakost Gyimesben letartóztatta és másnap a csik-szeredai kir. törvényszékhez be kísérté. betartóztatásának oka az, hogy alapos gyanu, miszerint a mult évi szeptember hó 20-án éjjel a gyimesi vesztgőldéből elloptott 28 drb. szarvasmarhát ő lopta volna el többed magával.

Konnánynnk megkoreste a román kormányt adná ki a lopott állatok elhajtóit, mit azonban a román kormány megtagadott. Erre a kormány az ügyet letette a csik-szeredai törvényszékhez, mely felhívta a csendőrséget u nyomozatok eszközzésére s így sikerült is 8 moldovai egyén nevét megtudni. Ha ezek magyar területre lépnek, majd lesz gondja reájuk a mi derék csendőreinknek.

Magyar színészet.

A szombaton színre hozott Lecocq-féle »Kertészleány« című operette ismét Dancz társulatának jobb előadásai közé sorolható. Az operette Brassóban majdnem ujdonság. Tavaly ugyane társulat által adatott, különben itt eddig nem. Sujet-jén meg látszik a francia eredet, zenéje izléses s hatásos számokban elég gazdag. A főszerepek jó kezekben voltak. Első sorban megemlítendő Szigethi Lujza (Michaela, a király leánya), kitől már megszoktuk, hogy akármit is játszszon, alakítása mindig kedves, életteli s gyönyörködtető legyen. A második felvonásban előforduló spanyol dalát ismételnie kellett. Deák Péter a királyt igen helyesen, discret s mértéket tartó komikummal személyesítette. Ferenczi (Gaetan, Madeira hercege) első dalával tette a legnagyobb hatást. — A mi gyönyörű, érezes hangján kívül még külön megdicsérendő, az tiszta, értelmes kiejtése a szövegnek: előny, melylyel nem sok énekes dicsekedhetik. A többi, kisebb szerepek is jól jutottak érvényre s az előadás a lelkiismeretes, gondos tanulásnak benyomását tette, melynek sikerében Virányi derék karnagynak bizonyára nem a legcsekélyebb érdeme van.

Vasárnap K. Angyal Ilka népsziműve: »Az árendás zsidó« elég nagy közönséget vonzott a színházba. A darabról már annak tavaly őszkor történt előadása alkalmával kimerítőbben szoltunk s most csak azon megérdemelt siker jelzésére szoritkozunk, melyet az előadás a főszerepek ép úgy mint a mellékszerepek gondos betöltésében nyilvánult. Szigethi L. nál s Deák Péternél már szinte magától értetődik, hogy alakításaik köztetszést keltsenek; mindkettőnek játékában igazán művészi részletek voltak. Így pl. Szigethi Lujzánál, midőn egymaga az apjával való párbeszédes jelenetet adta vissza, és Deák Péternél, a mint a gyermeket házába fogadja. Mellettük meg kell dicsérolg említenünk Homokainét, Csókánét, Kovácsot. Egyet sajnálattal nélkülöztünk: az éneket. Szigethy Lujzának s Ferenczinek aránylag kevés alkalmuk volt az első felvonás bevégezte után énekművészetüket érvényesíteni.

Ma (kedden) Szigethi Lujza jutalomjátékául »A kornevillei harangok« kerül előadásra. Szigethi L. egyike a közönség kedvenceinek, oly színész, kinek játékában s énekében mindig gyönyörködött, s azért remélhető, hogy jutalomjátéka alkalmából telt színház által fog a közönség elismerése nyilvánulni.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur, mint szebeni levelezőnk jelenteni f. hó 2-án a személyvonattal Szebenből-Budapestre utazott, honnan a jövő hét folyamán egyenesen Brassóba jő.

Előléptetés. Trepches János m. kir. honvédfőhadnagyot a májusi előléptetés alkalmával ő felsége kinevezte főhadnaggyá. A fiatal tiszt előléptetése, kit úgy katonai, mint polgári körökben általános szeretet környez, széles körökben a legjobb benyomást tette. S valóban Trepches meg is érdemli a szeretetet. Ő katoná és ember. Fogadja az új főhadnagy ur őszinte üdvözlőnk.

Népfölkelők. A népfölkelési tisztjelöltek három heti farsztó s testedző gyakorlat után tegnap végre leszereltek. »Mind hősök ők mind férfiak« — most már csak várják a tiszt ki jelölést. — Vasárnap tartották az utolsó lögyakorlatot, tegnap pedig az utolsó marschot. Mindannyian nagy elismeréssel szólnak azon finom, gyengéd bánásmódról, melyben a honvéd tisztikar, illetve tanáraik részesíték őket. Hanem a nap istenesen megbarnítá a tisztjelölt urakat!

Magyar színészet. Lapunk mult számának hírei között a magyar dalegyet estélyéről lévén szó, közölve volt, hogy Dancz színigazgató a dalestélyre való tekintettel Szombaton nem tart előadást. Tegnap azonban megjelent szerkesztőségünkben Dancz L. színigazgató, kijelentve, hogy ő erről nem tud semmit s szombaton épen »Budavár megvétele« című darabot tűzte ki előadásra. Ennek alapján tehát multkori hírlunket ide rektifikáljuk.

Májális. A helybeli róm. kath. főgymnasium évek hosszú sora óta az idén ismét először rendez majálist. A tanári kar s az ifjuság nagy előkészületeket tesz, hogy az ünnepély méltó legyen azon jó névhez, mely a kath. főgymnasium régi majálisaihoz még ma is fűződik. A rendezőség élén a tanári kar részéről Szentpétery János mint elnök, Göllner Károly s Ágoston Lajos tanárok állanak. A majális napjaul május 9-ike tűzetett ki. Semmikétség, hogy az ünnepély minden tekintetben fényesen fog sikerülni.

Románok gyűlése. A brassómegyei románok tegnapelőtt vasárnap a »Nr. 1«-ben nagy gyűlést tartottak. A gyűlés a május 7-én, N.-Szebenben tartandó választói kongressusra kiküldötte a következőket:

dr. Muresian Aurélt, Popu B. G.-t, Voina Vazuit, Diamandi Manolet, Verzea Alexet, Popea Győzöt, Comanescu Józsefet és Proca Györgyöt.

A brassói magyar dalegyet 1887. május 7-én tartjaa »Nr 1« termében Frank Lipót karnagy ur vezetésé alatt a negyedik egyesületi évben első rendes tánczczal egybekötött, zártkörű dalestélyét, melynek műsorát lapunk jövő száma hozni fogja.

A »Kronstädter Männergesangverein« szombati hangversenye nagy élvezetet nyújtott a szép számban összegyűlt közönségnek, mely mindvégig feszült figyelemmel kísérte az előadásokat, sőt egy-egy számot ismételtetett is. A siker érdeme első sorban a kitűnő vezetést illeti; mert nem az egyes hangok szépsége, nem az egyes tagok művészete: az összes erők művészi felhasználása, az egész egyesületet átható lelkesülés, produkciói biztossága, könnyűsége, spontaneitása képezi ez egyesület jelességét. A bő programmból különösen a szász-coburg-gothai herczeg hymnusát, a »Rausche, rausche, froher Bach« kezdetű vegyes kart, Uhland »Sängers Fluch« című balladáját (előadta Stenner Fr. ur) s a salzburgi és bajor népdalok előadását kell kiűntetással megemlítenünk. Nem lehet eléggé csodálni, hogy egy ily nagy kar képes volt e pezsgő virágdalokat oly verével és tüzzel adni. Pöschl és Deutschmann urak, kik Schubert »Ave Maria«-ját gorgonkán és hárfán adták elő, szintén sok megérdemelt tapsban részesültek.

Rendőri hírek. — Lopás Szombaton a helybeli kereskedőknél, Aronsohn Henrik s Adler Rezső szolgálatban volt száraz-ajtai születésű Szép Juliánna nevű cseléd elfogatott, minthogy kiderült, hogy szolgálati ideje alatt nagy mennyiségű fehérneműt s ruhát lopott el. Daczára a Száraz-Ajtán, a rokonoknál rögtön megejtett házkutatásnak, nem sikerült a lopott tárgyak közül semmisen megtalálni s így valószínű hogy a lopott jószágokon idejekorán tuladott. A vizsálat ez ügyben foly. — Részegség. Vasárnap délen egy rozsnjó tejés ember részegség miatt bekísértetett. A részeg teljes felügyelet nélkül hagyván a kocsiját, — a ló megbokrosodott. E fölötti boszujában azután, midőn sikerült a lovat elfogni, oly borzasztó módon ütlegelte a szegény állatot, sőt harapta is, és amellet oly éktelen lármát csapott, hogy hamarjában nagy tömeg esődült össze. Az épen arra menő Zauaria nevű rendőrségi őrök közbelépésének sikerült a botránynak véget vetni és a részeg tejest bekísérni. — Végzetes fürdés. Vasárnap d. u. négy gyermek, 2—5 évesek, a Tömös patak egy sebes folyásu mély helyén fürdeni akart. Szerencsére egy véletlenül a közelben sétált rendőrtisztviselő észre vette szándékukat, — a ki megakadályozta ezen könnyen s valószínűleg végzetessé válhatott fürdést, — biztos fedezet alatt haza kísértetvén a kisdedeket Martonfalván lakó szüleikhez. — Utczaöntözés. A nagy közönség ezennel figyelmeztetik hogy a városi hatóság által az utcák takarítója közötti szerződés értelmében az utczalakaritási vállalkozó köteles Ó-Brassóban és Bolonyában az utcák öntözéséről gondskodni.

Tűz. Vasárnap minitgy fél 5 órakor a vészharang tűzet jelzett s. p. a városon kívül. A tűzörségnek ugyanekkor telephonon jelezték Keresztényfalváról, hogy Vidombákon a kaszárnya egy istállója ég. Derék tűzoltóink tőlük megszokott gyorsasággal hajtottak Vidombák felé, — egyenesen a kaszárnya udvarába Mekkora volt azonban a meglepetésök, midőn ott a katonai részről tudokra adatott, hogy nincs reájok szükség. Így a tűzoltók ki is vonultak a kaszárnya udvaráról s a szomszéd ház oldaláról segédkeztek a tűz lokalizálásában. Szerencse, hogy a tűz Vasárnap volt, midőn az egész lakosság honn van, különben nagyobb baj is keletkezhett volna.

Fogarason f. évi május hó 1-én a Louritsch szálló fogatermében, — a galaczi tűzkárosultak javára tombolával összekötött tánczmulatság rendeztetett. Az osztály jól sikerült, és 150—150 frt. tiszta jövedelme volt. —

Halálozás. Gyászlapot vettünk Baróthról: Egerbegyi Sükösd Sándor érdemekben megöszült orvos-sebész ápr. 29-én élete 79. s boldog házassága 51. évében végelgyengülés következtében meghalt. Az elhunyt közti szteletben s szeretetben állott egyén volt Erdővidéken, a kinek halála széles körben keltett nagy részvétet.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

(Brassó, 1887. április hó 3-án.)

Román papirpénz à 20 frankos	8.50 vétel	8.53 eladás
» ezüstpénz à 20 »	8.46 »	8.49 »
Napoleon d'or (aranypénz)	10.— »	10.05 »
Török lira	11.33 »	11.36 »
Arany	5.87 »	5.90 »
Orosz papirruble	111.75 »	112.75 »

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztorányi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1404.—1887.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járásban a szász-kézdi körorvosi állomás lemondás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázat nyitattik.

A körorvos székhelye Szász-Kézdi nagyközség.

Fizetése: orvostudornak 500 frt,
sebésznek 400

székhelyén minden beteglátogatásért 30 kr; székhelyén kívül a körhöz tartozó községekben az első beteglátogatásért 2 frt, s ha ugyanazon alkalommal több beteget is látogat, minden további beteg után 30 kr látogatási díj jár. Ragályos betegségekkel az ingyen kiszolgáltató fuvaron kívül más díjazás nem illeti meg.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ához képest felszerelt kérvényeiket hozzám, bezárólag folyó évi május hó 20-áig adják be, — mivel a később érkező folyamódások fi gyelembe nem fognak vétetni.

Választási határnapul május hó 21-ik napjának d. e. 10 órája Szász-Kézdi községében a község házához tüzetik ki.

Segesvár, 1887. márczius 30.

A keresdi járás főszolgabírója:
(187) 1—3 Fodor Lázár.

Szám 451.—1886. tllkv.

(159) 1 1

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy lessesi *Hann György és Hann Mária* végrehajtatónak boldogvárosi id. *Becker János* helyessbb késedelmes vevők: *Homm János, Homm Katalin* szül. *Schmidt* és *Schorcher Katalin* szül. *Homm* végrehajtást szenvedők elleni 133 frt 41 kr hátralekös vételár követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbíróság területén lévő Boldogváros községben fekvő a Boldogvárosi 20. számú telekjegyzőkönyvben A + 171, 172. hr. szám alatt felvett és az 1885. évi február 16-án Boldogváros községében tartott nyilvános árverésen vevő Boldogvárosi *Homm János, Homm szül. Homm Schmidt Katalin és Schorscher szül. Homm Katalin* által 900 vételárban megvett ingatlanra az árverés 431 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendete és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi május hó 23-ik napján délelőtti 9 órakor a Boldogváros község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át vagyis összesen 43 frt 10 kr készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kikiáltott óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1887. márczius 14-én.

A kir. járásbíróság mint tllkvi hatóság.
Csernea.
kir. aljárásbíró,

Szám 2492./1887.

Brassó vármegye alisp.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885-ik évi XXIII. t.-cz.) 119. §-a értelmében felhívom a Brassó vármegye területén létező azon vízümvek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt s illetve a 20 évi háboríthatlan gyakorlat igazolását a m. évi 8424. és 11367. sz. a. kibocsátott hirdetmény folytán f. évi április hó 1-éig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis f. 1887. évi október hó 31-éig bezárólag az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik s vízümveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyeztetik, hogy az enge-

dély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése értelmében bélyeg- és illetékmentes.

A folyamódási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátrakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Brassó, 1887. április 22 én.

Kir. tan. alispán helyett:

(183) 2—3 **Tompa Sándor,**
főjegyző.

A köszvény és osz ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszerket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdalmak, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyílások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezkesedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlánhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban. *)

*) Brassóban: Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Hornung Gyula és Honigberger A. gyógyszer-tárban. — Főraktár: Török Józsefnél Budapest, Károly-utca 12. sz.

Tüdőbaj gyógyítása

tüdőgümő (sorvadás), asthma (lélegzethiány), idült bronchialkatharrh, levegő kilehelés által.

—(Rectal-injectio útján.)—

A hihetetlen, az orvosok lát-szólag elérhetetlen ideálja, teljesen el van érve ezen gyógymód által! — A meglepő, elhibázhatatlan eredmény felett legmeggyőzőbben szólnak alábbi röviden összefoglalt okmányok, melyek lehetőleg szöszertintek. Világhírű tanárok ezen nyilatkozatait megerősítik a bel- s külföld orvosi lapjai is.

»Gyakran már három napi gáz-exhalatio által rectal-injectioval, eltűnik a köhögés, köpés, láz, izzadás és hővőség. A test sulya hetenként 1/2—1 kgr.-ig gyarapodik. A beteg meggyógyul s a legerőltetebb életmódot is folytathatja. »Asthmának a gáz-exhalatio után egy félórával megszűnik a lélegzethiány. A kúra folytatásánál a rohamok nem térnek vissza. »Sőt oly esetben is, midőn a hangszálak tuberkulózus állapota állott be s a tüdő fele veszte volt, gyógyulás fordult elő. — 30 beteg a tüdőgümő utolsó stádiumában egytől-egyig meggyógyult a gáz-injectio által.

Mint a világ legnagyobb kórházaiban, úgy a bécsi cs. kir. ált. kórházban is a gáz-exhalatio-gép kitűnő sikerrel alkalmaztatik. — Bizonyítványok rendelkezésre.

A cs. kir. szabad. gáz-exhalatio készülék (Rectal-injectio) teljesen, a hozzátartozó készülékkel a gáz fejlesztésére, valamint használati utasítással orvosok s magánosok számára kapható

Dr. Altmann Károlynál

Bécs, Mariahilferstrasse Nr. 80.

Ára 8 frt, csomagolás 30 kr., készpénzért vagy postautalvánnyal.

—Maga a kúra sem terhes, sem zavaró—
2 hatásu. 50

Május hó 5-étől kezdve

a színház-utca 7. szám alatti mészárszékben

Buretea Istvánnál

egy kilogramm jól mért marhahus ára csak 36 kr, tehát 4 krral olcsóbb, mint bármely székben.

Rózsák **Rózsák**

nagy törzsűek, gyökérfejen nemesítettek s valódi gyökerűek, díszfák s díszbokrok a legkitűnőbb minőségekben s nagy választékban kaphatók

Kypta Ágost

üzleti kertészetében Brassóban.

(178) 1—3

Idényi ujdonság!

A legújabb „Mikadó“-forma fantasie-szalmából, díszítve 2 frt 50 krtól 3.—, 3.50, 4.—, 4.50, 12 frtig, továbbá mindennemű csipkekalapok, díszített és díszítetlen szalmakalapok a legjutányosabb gyári árakon kaphatók

KATTLER BERNÁT

diszített és diszítetlen

női és gyermek szalma- és nemez-kalap gyárában

Budapest, Károly-utca, Károly-laktanya 6. és 7. boltszám.

Flórküzlet: kigyó-utca 4. sz.

Dívatlapok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

A t. közönség figyelmébe!

Biztosítási ügy.

(23) 8—10

A „Bécsi biztosító társaság“ és a „Bécsi élet- és járadék-biztosító intézet“ előírt magyarországi fiókgazgatósága által hazánk egyes főbb városaiiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökségek is felállítván, tudatjuk, miszerint főügynökök

Brassóban: Königes János urat, Debreczenben: Simonffy Sámuel urat,
Kolozsvárt: Kövály Mihály „ Kassán: Rózsa Ferencz „
Nagy-Váradon: Tóth Jenő „ Szegeden: Tóth Pál „
Aradon: Assael A. Ábrahám „ Temesvárott: Rédl testvér urakat,
Miskolczon: Török Aladár „ Győrött: Győri kereskedelmi bankot,
Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reimer urakat,
Eszéken: Sorger, Weismayer s társa „
Pozsonyban: Mihály I. E. ipar- és kereskedelmi kamarai elnök urat,
Sopronban: a Soproni építő s földhitel-bank részvénytársulatot

nyertük meg s felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy ugy tűz-, jég- és szállítványi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhöz fordulni és minden kíváncsiaknak megfelelő társaságunkat bizalommal fölkeresni sziveskedjék.

Fent czimzett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékokat képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételeik versenyképesekké teszik minden eddig hazánkban működő biztosító társulatokkal szemben; mi több: az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinációkat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásának megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretes gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságunkat; mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanúsított bizalmat mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- s községi jegyzőket, néptanárokat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik hely en vagy hazánk tekintélyesebb helyein s községbeiben társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzánk, esetleg fentebb irt főügynökségünkhöz fordulni sziveskedjenek.

Tisza László,
igazgató.

Ágoston József,
vezértitkár.